

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-83-25

Druk nr 1433

Warszawa, 25 czerwca 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przechowywania nawozów naturalnych.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przechowywania nawozów naturalnych

Art. 1. 1. Podmiot prowadzący chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie mniejszej lub równej 210 dużych jednostek przeliczeniowych (DJP) w rozumieniu art. 102 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1087, 1089 i 1473 oraz z 2025 r. poz. 216 i 680), zwanych dalej „DJP”, który nie dostosował do dnia 31 grudnia 2024 r. powierzchni lub pojemności posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych do wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, zwanej dalej „ustawą – Prawo wodne”, może dostosować te powierzchnie lub pojemności w terminie późniejszym, jeżeli zgłosi ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa konieczność przedłużenia terminu na dostosowanie tych powierzchni lub pojemności w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podmiot prowadzący chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie:

- 1) mniejszej lub równej 20 DJP – dostosuje powierzchnie lub pojemności posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych do wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy – Prawo wodne niezwłocznie, jednak nie później niż do dnia 31 grudnia 2027 r.;
- 2) większej niż 20 DJP, jednak nie większej niż 210 DJP – dostosuje powierzchnie lub pojemności posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych do wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy – Prawo wodne niezwłocznie, jednak nie później niż do dnia 31 grudnia 2025 r.

Art. 2. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1, dokonuje zgłoszenia, o którym mowa w tym przepisie, zwanego dalej „zgłoszeniem”, na formularzu udostępnionym przez ministra właściwego do spraw rolnictwa w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra.

2. Zgłoszenie zawiera następujące dane i informacje niezbędne do potwierdzenia dokonania tego zgłoszenia:

- 1) dane identyfikacyjne podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1:

- a) numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2023 r. poz. 885 oraz z 2025 r. poz. 368), o ile został nadany,
 - b) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres,
 - c) adres poczty elektronicznej lub adres do doręczeń elektronicznych;
- 2) liczbę DJP zwierząt gospodarskich podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1;
 - 3) wskazanie przyczyny niedostosowania do dnia 31 grudnia 2024 r. powierzchni lub pojemności posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych do wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy – Prawo wodne;
 - 4) nazwę miejscowości, w której jest lub będzie realizowana inwestycja w zakresie dostosowania powierzchni lub pojemności posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych do wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy – Prawo wodne;
 - 5) wskazanie stanu prac nad dostosowaniem powierzchni lub pojemności posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych do wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy – Prawo wodne;
 - 6) informacje o realizowanych innych działaniach mających na celu ochronę wód przed zanieczyszczeniami, spośród działań określonych w zbiorze zaleceń dobrej praktyki rolniczej do dobrowolnego stosowania, o którym mowa w art. 103 ust. 1 ustawy – Prawo wodne, lub w Planie Strategicznym dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023–2027;
 - 7) informację o zawarciu umowy zbycia nadwyżki nawozów naturalnych do bezpośredniego rolniczego wykorzystania – w przypadku podmiotu prowadzącego chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie większej niż 20 DJP, jednak nie większej niż 210 DJP;
 - 8) oświadczenie o zgodności ze stanem faktycznym i prawnym danych i informacji zawartych w zgłoszeniu;
 - 9) oświadczenie o zapoznaniu się z klauzulą informacyjną dotyczącą przetwarzania danych osobowych.

3. Do zgłoszenia dołącza się:

- 1) dokumenty potwierdzające wystąpienie przyczyny, o której mowa w ust. 2 pkt 3, o ile podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1, posiada takie dokumenty;
- 2) kopię umowy, o której mowa w ust. 2 pkt 7, w przypadku określonym w tym przepisie.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 8, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Oświadczenie to zawiera klauzulę o treści: „Jestem świadomy/świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

5. Niezwłocznie po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy minister właściwy do spraw rolnictwa udostępni wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska oraz Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa dane i informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 2 i 4, wskazane w złożonych zgłoszeniach, w celu ustalenia podmiotów uprawnionych do dostosowania powierzchni lub pojemności posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych do wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy – Prawo wodne w terminach określonych w art. 1 ust. 2.

Art. 3. Przepisów art. 1 i art. 2 nie stosuje się do poszkodowanych określonych w art. 38 ustawy z dnia 1 października 2024 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1473 i 1717 oraz z 2025 r. poz. 680).

Art. 4. Do dnia 31 grudnia 2027 r. zmiana zagospodarowania terenu dotycząca obiektów budowlanych, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 29 lit. a oraz b ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418), nie wymaga uzyskania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Art. 5. 1. Postępowania wszczęte na podstawie art. 109 ust. 1 ustawy – Prawo wodne, dotyczące niedostosowania do dnia 31 grudnia 2024 r. przez podmioty prowadzące chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie mniejszej lub równej 210 DJP powierzchni lub pojemności posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych do wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy – Prawo wodne, i niezakończone ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się z urzędu, jeżeli te podmioty dokonają zgłoszenia w terminie, o którym mowa w art. 1 ust. 1.

2. Organ, przed którym toczy się postępowanie, o którym mowa w ust. 1, zawiesza je do dnia, w którym upływa termin 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, i niezwłocznie po upływie tego terminu podejmuje to postępowanie z urzędu.

Art. 6. W przypadku wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowań odwoławczych od decyzji wydanych na podstawie art. 109 ust. 1

ustawy – Prawo wodne w postępowaniach dotyczących niedostosowania do dnia 31 grudnia 2024 r. przez podmioty prowadzące chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie mniejszej lub równej 210 DJP powierzchni lub pojemności posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych do wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy – Prawo wodne wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska przekazują dane i informacje określone w art. 2 ust. 5 Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska niezwłocznie po ich otrzymaniu, w celu ustalenia podmiotów uprawnionych do dostosowania powierzchni lub pojemności posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych do wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy – Prawo wodne w terminach określonych w art. 1 ust. 2.

Art. 7. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie wszczyna się postępowań na podstawie art. 109 ust. 1 ustawy – Prawo wodne dotyczących niedostosowania do dnia 31 grudnia 2024 r. przez podmioty prowadzące chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie mniejszej lub równej 210 DJP powierzchni lub pojemności posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych do wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy – Prawo wodne.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Przygotowanie projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przechowywania nawozów naturalnych wynika z ustaleń Stałego Komitetu Rady Ministrów podjętych podczas posiedzenia, które odbyło się w dniu 23 stycznia 2025 r.

Przygotowany projekt ustawy obejmuje regulacje dotyczące:

- wydłużenia o 3 lata (tj. do dnia 31 grudnia 2027 r.) terminu na dostosowanie posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych przez podmioty prowadzące chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie do 20 DJP;
- wydłużenia o rok (tj. do dnia 31 grudnia 2025 r.) terminu na dostosowanie posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych przez podmioty prowadzące chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie powyżej 20 do 210 DJP;
- zgłoszenia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa na udostępnionym formularzu informacji o potrzebie wydłużenia terminu na dostosowanie posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy;
- umarzania postępowań wszczętych na podstawie art. 109 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1087, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą – Prawo wodne”, dotyczących niedostosowania do dnia 31 grudnia 2024 r. przez podmioty prowadzące chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie mniejszej lub równej 210 DJP powierzchni lub pojemności posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych do wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy – Prawo wodne, i niezakończonych ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, jeżeli te podmioty dokonają zgłoszenia w wyznaczonym terminie;
- uproszczenia procedur administracyjnych związanych z budową miejsc do przechowywania nawozów naturalnych;
- przekazania przez ministra właściwego do spraw rolnictwa informacji o podmiotach, które złożyły zgłoszenie potrzeby dłuższego czasu na dostosowanie, instytucjom, które prowadzą kontrole przestrzegania wymagań w zakresie realizacji wymogów dyrektywy Rady z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (91/676/EWG) (Dz. Urz. WE L

375 z 31.12.1991, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 68), zwanej dalej „dyrektywą azotanową”.

Podanie w zgłoszeniu danych osobowych dotyczących adresu poczty elektronicznej lub adresu do doręczeń elektronicznych jest niezbędne w celu ewentualnego kontaktu z podmiotem składającym zgłoszenie.

W wyniku uzgodnień projektu ustawy w art. 5 ust. 2 dodano przepis dotyczący zawieszania i podejmowania z urzędu postępowań oraz dodano art. 6 wskazujący na obowiązek przekazywania do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska (GIOŚ) informacji o podmiotach, które dokonały zgłoszenia, w przypadku gdy toczy się postępowanie w II instancji.

Zgodnie z projektem ustawy postępowania wszczęte na podstawie art. 109 ust. 1 ustawy – Prawo wodne, dotyczące niedostosowania do dnia 31 grudnia 2024 r. przez podmioty prowadzące chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie mniejszej lub równej 210 DJP powierzchni lub pojemności posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych do wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy – Prawo wodne, i niezakończone przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy umarza się z urzędu, jeżeli te podmioty dokonają zgłoszenia w terminie, o którym mowa w art. 1 ust. 1 projektowanej ustawy. Tym samym decyzje wydane przed dniem wejścia w życie projektu ustawy będą podlegały dotychczasowym zasadom.

Proponowane rozwiązania, w tym uproszczenie wprowadzonych w ostatnich latach procedur, pozwolą na szybsze i sprawniejsze realizowanie inwestycji budowlanych w gospodarstwach rolnych oraz wpłyną pozytywnie na ochronę wód przed zanieczyszczeniem azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych.

Ponadto należy wskazać, że dla rolników poszkodowanych w wyniku powodzi we wrześniu 2024 r. termin na dostosowanie powierzchni lub pojemności posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych do wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy – Prawo wodne został już wydłużony do końca 2027 r. Projekt ustawy przewiduje, że przepisów art. 1 i art. 2 projektu nie stosuje się do podmiotów, do których ma zastosowanie art. 38 ustawy z dnia 1 października 2024 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1473, z późn. zm.).

W dniu 23 stycznia 2025 r. Stały Komitet Rady Ministrów uzgodnił, że istnieje pilna potrzeba wydłużenia terminu na dostosowanie miejsc do przechowywania nawozów naturalnych przez gospodarstwa prowadzące chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie mniejszej lub równej 210 DJP. Jednocześnie Stały Komitet Rady Ministrów zobowiązał Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do pilnego przygotowania, we współpracy z Ministrem Infrastruktury oraz Rządowym Centrum Legislacji, projektu przepisów, których celem będzie wydłużenie terminu na dostosowanie powierzchni lub pojemności miejsc do przechowywania nawozów naturalnych. Stały Komitet Rady Ministrów zalecił uzgodnienie projektu z zainteresowanymi ministrami, w szczególności z Ministrem Finansów, i po zaopiniowaniu projektu przez Komitet do Spraw Europejskich przedstawienie go do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów.

W związku z dyskusją podczas posiedzenia Zespołu do spraw Programowania Prac Rządu w dniu 10 lutego 2025 r. odbyło się w dniu 20 lutego 2025 r. z inicjatywy przedstawicieli Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi drugie robocze spotkanie (pierwsze spotkanie miało miejsce w dniu 13 grudnia 2024 r.) z właściwymi w sprawie przedstawicielami Komisji Europejskiej (KE) (DG Envi; Nitrates Team; Unit D1: Land Use and Management), w celu omówienia i uzgodnienia zakresu zmian wynikających z potrzeby wydłużenia w Polsce terminu na dostosowanie miejsc do przechowywania nawozów naturalnych przez gospodarstwa posiadające do 210 DJP, w tym propozycji rozwiązań prawnych przesłanych przez Ministra Infrastruktury do Komisarza ds. Środowiska, Odporności Wodnej i Konkurencyjnej gospodarki o obiegu zamkniętym przy piśmie z dnia 28 stycznia 2025 r. Podczas spotkania w dniu 20 lutego 2025 r. otrzymano od przedstawicieli KE następujące informacje:

- KE oczekuje zapewnienia, że w procesie legislacyjnym nie zostaną wydłużone terminy na dostosowanie (do 20 DJP – do dnia 31 grudnia 2025 r., >20–210 DJP – do dnia 31 grudnia 2027 r.) wskazane w projekcie przekazanym KE pismem z dnia 28 stycznia 2025 r.;
- KE proponuje rozważenie wprowadzenia uproszczeń administracyjnych. Strona polska poinformowała, że takie propozycje znajdują się w przepisach (zmiana zagospodarowania terenu dotycząca obiektów budowlanych, takich jak płyty i zbiorniki nie będzie wymagała uzyskania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu);
- KE wskazała potrzebę zapewnienia wsparcia finansowego rolników niedostosowanych do wymogów – Dyrektor Departamentu Gospodarki Wodnej w Ministerstwie

Infrastruktury poinformowała KE, że Minister Infrastruktury prowadzi rozmowy z Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w celu uruchomienia mechanizmu wsparcia ze środków funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

W dniu 19 marca 2025 r. przy piśmie pani Jessiki Roswall – Komisarz ds. Środowiska, Odporności Wodnej i Konkurencyjnej gospodarki o obiegu zamkniętym, znak: Ares(2025)S3054117, stronie polskiej zostało przekazane oficjalne stanowisko z akceptacją omówionych podczas spotkania kierunkowych rozwiązań (uwzględnionych w projekcie przekazanym KE pismem z dnia 28 stycznia 2025 r.).

Rada Wspólnoty Europejskiej w dniu 12 grudnia 1991 r. przyjęła dyrektywę azotanową. Jej celem jest zmniejszenie zanieczyszczenia wód spowodowanego przez azotany pochodzące ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu wód. Zgodnie z postanowieniami dyrektywy azotanowej państwa członkowskie UE mają do wyboru dwa sposoby wdrażania jej postanowień. Wariant pierwszy polega na sporządzeniu, zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy azotanowej, wykazu wód zanieczyszczonych lub zagrożonych zanieczyszczeniem w przypadku niepodjęcia środków zaradczych oraz ustanowienia wykazu obszarów szczególnie narażonych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych (OSN), a następnie przygotowanie i wdrożenie programów działań na wyznaczonych OSN. Natomiast w przypadku realizacji podejścia przewidzianego w art. 3 ust. 5 dyrektywy azotanowej, polegającego na ustanowieniu i wdrożeniu programu na terenie całego kraju, państwo członkowskie UE jest zwolnione z obowiązku wyznaczania wód wrażliwych i OSN.

W Polsce do 2017 r. stosowano podejście polegające na wyznaczaniu obszarów szczególnie narażonych (OSN), które stanowiły od ok. 1,5 % do 6,8 % powierzchni kraju. Zarówno obszary szczególnie narażone, jak i programy działań były ustanawiane aktami prawa miejscowego, w drodze rozporządzenia dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej.

W 2010 r. KE wszczęła wobec Polski postępowanie, zakończone wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) w sprawie C-356/13 z 20 listopada 2014 r. W wyroku tym TSUE stwierdził nieprawidłowe wdrożenie dyrektywy azotanowej w zakresie naruszenia art. 3 wraz z załącznikiem I oraz art. 5 w związku z załącznikiem II i III dyrektywy azotanowej, czyli niewystarczające określenie wód, które mogą być dotknięte zanieczyszczeniami azotanami pochodzenia rolniczego, niedostateczne wyznaczenie obszarów narażonych (OSN) oraz przyjęcie programów działań zawierających środki niezgodne z dyrektywą azotanową. Z powodu przedłużających się prac nad wykonaniem tego wyroku

i zapewnieniem prawidłowego wdrożenia dyrektywy azotanowej Komisja Europejska skierowała do Polski zarzuty formalne w lutym 2017 r.

Realizacją postanowień wyroku było podjęcie przez Rząd RP decyzji, że wszystkie przepisy wynikające z dyrektywy azotanowej, a dotyczące stosowania nawozów zawierających azot oraz przechowywania nawozów naturalnych w celu ochrony wód, zostaną zamieszczone w ustawie – Prawo wodne i wydawanym na podstawie upoważnienia zawartego w tej ustawie rozporządzeniu w sprawie „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu”, zwanym dalej „Programem działań”. W celu uniknięcia wniesienia przez KE skargi do TSUE, w której mogła ona zażądać nałożenia na Polskę kar finansowych za niewykonanie lub niewłaściwe wykonanie wyroku TSUE, projekt Programu działań podlegał ustaleniom z KE.

Pierwszy Program działań obejmujący cały obszar Polski został przyjęty rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 2018 r. w sprawie przyjęcia „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu” (Dz. U. poz. 1339) i wszedł w życie z dniem 27 lipca 2018 r. Wyjątek stanowiły przepisy dotyczące obowiązku sporządzania planu nawożenia azotem, które zaczęły obowiązywać z dniem 1 stycznia 2019 r., oraz przepisy dotyczące obowiązku dostosowania miejsc do przechowywania nawozów naturalnych do wymogów określonych w Programie działań, które dla podmiotów wielkotowarowych (powyżej 210 DJP) obowiązywały od 1 stycznia 2022 r., a dla mniejszych podmiotów (210 DJP lub mniej) od 1 stycznia 2025 r.

Wiele podmiotów, w szczególności gospodarstwa drobne, tj. do 20 DJP, nie miało możliwości dostosować się w terminie do 31 grudnia 2024 r., z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną w gospodarstwach rolnych spowodowaną m.in. konsekwencjami pandemii (podczas której uzyskiwanie wymaganych zgód i zezwoleń było utrudnione), wydłużeniem procesu budowlanego lub całkowitym jego uniemożliwieniem, znaczącym wzrostem kosztów materiałów budowlanych, wojną na Ukrainie, destabilizacją rynków rolnych oraz potrzebą utrzymania w Polsce konkurencyjności krajowego sektora rolnego.

Pandemia ujawniła nowe problemy, z którymi musieli zmierzyć się rolnicy, to jest ograniczenia w pracy przedsiębiorstw, zakłócenia dostaw, ograniczona dostępność pracowników i materiałów, zmiany w funkcjonowaniu urzędów. Przestoje, a także ostrożność

w podejmowaniu decyzji inwestycyjnych, miały wpływ na wydłużenie niezbędnego czasu na realizację inwestycji w miejsca do przechowywania nawozów naturalnych. Ponadto większość drobnych podmiotów (do 20 DJP) w sytuacji kryzysu stanęła przed wyborem, czy koszty doposażenia zostaną pokryte przez prowadzoną przez nich produkcję zwierzęcą.

Ponadto warto podkreślić, że w latach 2010–2020 w rolnictwie w Polsce zachodziły istotne zmiany mające wpływ na sposób i skalę magazynowania nawozów naturalnych. W tym okresie nastąpiło istotne zmniejszenie liczby podmiotów utrzymujących zwierzęta gospodarskie, w wyniku masowego rezygnowania z produkcji zwierzęcej przez gospodarstwa rolne, zwłaszcza o małej i bardzo małej liczebności stad, na rzecz koncentracji produkcji zwierzęcej w gospodarstwach wielkotowarowych. Natomiast mniejsze gospodarstwa najczęściej stosują tradycyjne metody produkcji – utrzymywanie na ściółce, okresowy wypas i mniej intensywne metody. W gospodarstwach tych zrównoważona produkcja może wiązać się z większym powiązaniem produkcji roślinnej i zwierzęcej, z utrzymywaniem rodzimych i lokalnych ras zwierząt gospodarskich, które są dostosowane do lokalnego środowiska i tradycyjnych sposobów produkcji. Jednak gospodarstwa o mniejszej skali produkcji zwierzęcej mają ograniczone możliwości inwestycyjne pozwalające na wyposażenie gospodarstwa w profesjonalne płyty obornikowe czy zbiorniki na płynne nawozy naturalne oraz zapewnienia własnego wkładu finansowego na ten cel. W połączeniu z innymi wymaganiami i obciążeniami oraz niestabilną sytuacją rynkową może to przyczyniać się do rezygnacji z produkcji zwierzęcej. Rezygnacja kolejnych gospodarstw z produkcji zwierzęcej prowadzonej na małą skalę może w negatywny sposób wpłynąć zarówno na pogłowie zwierząt, w szczególności ras ekstensywnych i lokalnych, jak również na prośrodowiskowe łączenie produkcji zwierzęcej z produkcją roślinną. Może to powodować także skutki w zakresie zachowania różnorodności biologicznej i negatywnie wpłynąć na prowadzone programy ochrony zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich. Dlatego utrzymanie produkcji zwierzęcej w małych gospodarstwach ma kluczowe znaczenie dla promowania zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich oraz ochrony środowiska jako całości.

Dodatkowo jedną z przyczyn niedostosowania podmiotów do 210 DJP do wymogu wyposażenia gospodarstw w płyty obornikowe lub zbiorniki na gnojowicę są problemy z uzyskaniem decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Procedura ta najczęściej wydłużała i wydłuża proces przygotowania dokumentacji. Z przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r.

poz. 1130, z późn. zm.) wynika, że w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Należy zauważyć, że rolnik, chcąc wybudować budowlę rolniczą, np. płytę do składowania obornika, co prawda może skorzystać z uproszczonej procedury zgłoszenia budowy, co wynika z przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418), ale w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest obowiązany wystąpić do wójta, burmistrza lub prezydenta miasta o wydanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

W ocenie inwestorów (rolników) to właśnie etap uzyskiwania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu najczęściej wydłuża proces przygotowania dokumentacji do realizacji inwestycji. Ponadto część gmin, w związku z przystąpieniem do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zawiesza postępowania w sprawie wydania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, chociaż zgodnie z ustawą dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zawieszenie takiego postępowania nie jest obligatoryjne.

W związku z powyższym projektowana regulacja wprowadza również zmiany polegające na tym, że do dnia 31 grudnia 2027 r. zmiana zagospodarowania terenu dotycząca obiektów budowlanych, takich jak:

- 1) płyty do składowania obornika,
- 2) szczelne zbiorniki na gnojówkę lub gnojownicę

– o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 29 lit. a i b ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, nie będzie wymagać uzyskania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Wprowadzone uproszczenia pozwolą na szybsze i sprawniejsze realizowanie inwestycji budowlanych w gospodarstwach rolnych oraz wpłyną pozytywnie na ochronę wód przed zanieczyszczeniem azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych przez budowę odpowiednich budowli rolniczych.

Niezależnie od powyższego należy podkreślić, że wprowadzenie projektowanych zmian będzie miało pozytywny wpływ na wykorzystanie nawozów naturalnych, których korzystne oddziaływanie na glebę oraz rośliny jest powszechnie znane i potwierdzone wieloletnimi badaniami naukowymi. Nawozy naturalne zawierają całą gamę makro- i mikroelementów

niezbędnych w żywieniu roślin, a zatem ich stosowanie pozwala istotnie ograniczyć zużycie nawozów mineralnych. Obornik jest ponadto bogatym źródłem materii organicznej. Stosowanie nawozów naturalnych wzmacnia aktywność mikrobiologiczną gleby i w sposób wszechstronny wpływa na jej żyzność.

Według danych z Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej – Państwowego Instytutu Badawczego (IERGiŻ-PIB) z 2023 r. oraz Powszechnego Spisu Rolnego 2020 z analiz dotyczących potrzeb w ww. zakresie w 2023 r. wynika, że w Polsce na 267 403 gospodarstw utrzymujących produkcję zwierzęcą (do 20 DJP):

- 136 567 gospodarstw powinno zrealizować inwestycje dostosowawcze, rozbudowując lub budując płyty obornikowe o łącznej pojemności 947,7 tys. m² (szacunkowy koszt to ok. 743 958,3 tys. zł);
- 15 695 gospodarstw powinno zrealizować inwestycje dostosowawcze w zbiorniki do przechowywania nawozów naturalnych płynnych, zwiększając pojemność o 362,6 tys. m³ (szacunkowy koszt to ok. 469 350,6 tys. zł).

Natomiast w przypadku gospodarstw od 20,01 DJP do 210 DJP w 2023 r. w Polsce na 83 196 gospodarstw utrzymujących produkcję zwierzęcą:

- 33 797 gospodarstw powinno zrealizować inwestycje dostosowawcze, rozbudowując lub budując płyty o pojemności 1 256,3 tys. m² (koszt to ok. 986 151,4 tys. zł);
- 13 308 gospodarstw powinno zrealizować inwestycje dostosowawcze w zbiorniki do przechowywania nawozów płynnych, zwiększając pojemność o 2 089,1 tys. m³ (koszt to ok. 2 262 410,3 tys. zł).

Przedstawione informacje jednoznacznie pokazują potrzebę wydłużenia aktualnych terminów na dostosowanie powierzchni lub pojemności miejsc do przechowywania nawozów naturalnych przez mniejsze gospodarstwa.

Według danych z IERGiŻ-PIB liczba gospodarstw utrzymujących poszczególne gatunki w 2023 r. w zależności od pogłowia zwierząt w gospodarstwie wyrażonego w DJP wynosiła:

Wielkość pogłowia zwierząt (DJP)	Gatunek zwierząt					
	bydło	owce	kozy	świnie	konie	Drób
0–20	202 806	9 249	9 621	36 731	37 781	1 358
0–210	276 604	10 357	10 258	49 088	43 935	3 866

Według danych z IERGiŻ-PIB liczba zwierząt poszczególnych gatunków w 2023 r. w zależności od pogłowia w gospodarstwie wyrażonego w DJP wynosiła:

Wielkość pogłowia zwierząt (DJP)	Gatunek zwierząt					
	bydło	owce	kozy	świnie	konie	drób
0–20	1 128 444,1	14 988,9	6 612,2	114 993,9	150 260,7	7 009,1
0–210	4 654 475,7	27 208,4	8 337,8	1 011 909,4	241 140,8	1 364 018,2

Przewiduje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Proponowany termin wejścia w życie projektowanej ustawy nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego.

Pilne wprowadzenie przedmiotowych regulacji pozwoli na uniknięcie ponoszenia przez rolników dodatkowych opłat oraz zapewni czas na podjęcie prac dostosowawczych w zakresie miejsc do przechowywania nawozów naturalnych. Ma również znaczenie z uwagi na wyznaczony w projekcie ustawy termin 3 miesięcy na dokonanie zgłoszenia dostosowawczego przez rolników.

Zgodnie z art. 108 ust. 1 ustawy – Prawo wodne kontrola stosowania Programu działań przez podmioty prowadzące produkcję rolną jest wykonywana przez właściwe organy Inspekcji Ochrony Środowiska, czyli wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska (WIOŚ). Dodatkowo rolnicy, którzy korzystają ze wsparcia finansowego WPR, podlegają kontrolom prowadzonym przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (ARiMR). Od 2023 r. w związku z nowymi zasadami w ramach WPR na lata 2023–2027 podstawowym warunkiem przyznania wsparcia w pełnej wysokości w ramach płatności bezpośrednich jest spełnienie przez rolnika wnioskującego o wsparcie norm i wymogów warunkowości. Na system warunkowości składają się wymogi podstawowe w zakresie zarządzania (SMR) oraz normy dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska (GAEC). Jednym z SMR jest ochrona wód przed zanieczyszczeniami spowodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (SMR 2). Dlatego ważne jest, aby zarówno WIOŚ, jak i ARiMR posiadały informacje o podmiotach, które zgłosiły potrzebę wydłużenia terminu na dostosowanie odpowiednich powierzchni lub pojemności miejsc do przechowywania nawozów naturalnych.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23

grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia.

Projekt nie będzie miał wpływu na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.

Projektowane przepisy nie będą miały bezpośredniego wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób z niepełnosprawnościami oraz osób starszych.

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.), oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677).

Projekt ustawy został umieszczony w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod numerem UD217.

Nazwa projektu Projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przechowywania nawozów naturalnych Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Ministerstwo Infrastruktury Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Czesław Siekierski – Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Nina Dobrzyńska – Dyrektor Departamentu Hodowli i Ochrony Roślin, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	Data sporządzenia 04.04.2025 r. Źródło Inne Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UD217
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przepisy dotyczące przechowywania nawozów naturalnych zawiera ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1087, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą – Prawo wodne”, oraz przyjmowany przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia na podstawie art. 106 ust. 4 ww. ustawy – program działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami

pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu, zwany dalej „programem działań”. Takie umiejscowienie wymogów związanych ze stosowaniem nawozów zawierających w składzie azot oraz przechowywaniem nawozów naturalnych jest wynikiem ustaleń Rządu RP w związku z wyrokiem TSUE w sprawie C-356/13 z 20 listopada 2014 r. – dotyczącej wdrażania dyrektywy azotanowej mającej na celu ochronę wód przed zanieczyszczeniem azotanami pochodzenia rolniczego.

Przyjęty przez Radę Ministrów w 2018 r. program działań wprowadził dla rolników okresy przejściowe na dostosowanie powierzchni i pojemności posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych do określonych w tych przepisach wymagań. Dla rolników prowadzących chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie mniejszej lub równej 210 DJP okres przejściowy wynosił ok. 6 lat i zakończył się w dniu 31 grudnia 2024 r.

Wiele podmiotów, w szczególności gospodarstwa drobne, tj. do 20 DJP, nie miało możliwości dostosować w tym terminie powierzchni i pojemności posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych.

Pandemia ujawniła nowe problemy, z którymi musieli zmierzyć się rolnicy, to jest ograniczenia w pracy przedsiębiorstw, zakłócenia dostaw, ograniczona dostępność pracowników i materiałów, zmiany w funkcjonowaniu urzędów. Przestoje, a także ostrożność w podejmowaniu decyzji inwestycyjnych miały wpływ na wydłużenie niezbędnego czasu na realizację inwestycji w miejsca do przechowywania nawozów naturalnych. Ponadto większość drobnych podmiotów (do 20 DJP) w sytuacji kryzysu stanęła przed wyborem, czy koszty doposażenia zostaną pokryte przez prowadzoną przez nich produkcję zwierzęcą.

Ponadto w latach 2010–2020 w rolnictwie w Polsce zachodziły istotne zmiany mające wpływ na sposób i skalę magazynowania nawozów naturalnych. W tym okresie nastąpiło istotne zmniejszenie liczby podmiotów utrzymujących zwierzęta gospodarskie, w wyniku masowego rezygnowania z produkcji zwierzęcej przez gospodarstwa rolne, zwłaszcza o małej i bardzo małej liczebności stad na rzecz koncentracji produkcji zwierzęcej w gospodarstwach wielkotowarowych. Natomiast, co należy podkreślić, mniejsze gospodarstwa najczęściej stosują

tradycyjne metody produkcji – utrzymywanie na ściółce, okresowy wypas i mało intensywne metody chowu i hodowli. W tych gospodarstwach zrównoważona produkcja może wiązać się z większym powiązaniem produkcji roślinnej i zwierzęcej, z utrzymywaniem rodzimych i lokalnych ras zwierząt gospodarskich, które są dostosowane do lokalnego środowiska i tradycyjnych sposobów produkcji. Jednak gospodarstwa o mniejszej skali produkcji zwierzęcej mają mniejsze możliwości inwestycyjne pozwalające na wyposażenie gospodarstwa w profesjonalne płyty obornikowe, czy zbiorniki na płynne nawozy naturalne. W połączeniu z innymi wymaganiami i obciążeniami oraz niestabilną sytuacją rynkową może to przyczyniać się do rezygnacji z produkcji zwierzęcej. Rezygnacja kolejnych małych gospodarstw z produkcji zwierzęcej prowadzonej na małą skalę może w negatywny sposób wpłynąć nie tylko na pogłowie zwierząt, w szczególności ras ekstensywnych i lokalnych, ale również na prośrodowiskowe łączenie produkcji zwierzęcej z produkcją roślinną. Może to powodować także skutki w zakresie zachowania różnorodności biologicznej, negatywnie wpłynąć na prowadzone programy ochrony zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich, jak również utrzymanie dobrego stanów wód i gleb. Produkowany w takich systemach nawóz naturalny, np. obornik, jest wykorzystywany lokalnie w prowadzonej produkcji roślinnej. Warto podkreślić, że obornik zawiera nie tylko niezbędne dla roślin składniki pokarmowe, tj. azot, potas, fosfor, wapń, magnez, siarkę, bor, miedź, mangan, ale przede wszystkim substancje organiczne, które z czasem przekształcają się w próchnicę – tak ważną dla utrzymania zdrowotności gleb, magazynowania wody czy zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych, takich jak dwutlenek węgla. Zwiększenie ilości materii organicznej w glebie, do czego przyczynia się stosowanie obornika, pomaga zachować w glebie wodę, co jest szczególnie ważne w regionach podatnych na suszę. Dlatego utrzymanie produkcji zwierzęcej w małych gospodarstwach ma kluczowe znaczenie dla promowania zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich oraz ochrony środowiska jako całości.

Ponadto budowa zbiorników na przechowywanie płynnych nawozów naturalnych, czy też płyt na przechowywanie stałych nawozów naturalnych wymaga zarówno zapewnienia wymaganych zgód i zezwoleń, środków finansowych, jak i odpowiedniego czasu na sam proces budowy. Trudna sytuacja ekonomiczna w gospodarstwach rolnych spowodowana m.in. konsekwencjami pandemii, wojny na Ukrainie i destabilizacją rynków rolnych, czego nie można było przewidzieć, planując ww. okresy przejściowe, spowodowała potrzebę wyprowadzenia rozwiązań mających na celu wydłużenie terminu na dostosowanie powierzchni i pojemności posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych.

W ostatnich latach część gmin, w związku z przystąpieniem do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zawiesza postępowania w sprawie ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu, tym samym rolnicy nie uzyskują niezbędnych dokumentów do rozpoczęcia inwestycji dotyczących przechowywania nawozów, co skutkuje brakiem możliwości szybkiego rozpoczęcia procesu budowlanego. W ocenie inwestorów (rolników) właśnie etap uzyskiwania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu najczęściej wydłuża proces przygotowania dokumentacji niezbędnej do rozpoczęcia realizacji inwestycji. Przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dają możliwość zawieszenia postępowania w sprawie ustalenia ww. warunków na 18 miesięcy. Jako przykład można podać rolnika, który, wiedząc o tym, że do końca 2024 r. musi mieć płytę obornikową dla kilku hodowanych przez siebie zwierząt, zlecił pod koniec 2023 r. wykonanie projektu i wystąpił do starosty ze zgłoszeniem budowy oraz złożył wnioski do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (ARiMR) o dofinansowanie budowy płyty. Starosta wezwał rolnika do uzupełnienia wniesionego zgłoszenia budowy tej płyty przez dostarczenie prawomocnej decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dla płyty. Wobec tego rolnik złożył stosowny wniosek do wójta. Wójt zawiadomił rolnika, że sprawa jest „skomplikowana” i wydanie takiej decyzji zajmie do 2 miesięcy. W lutym 2024 r. rada gminy, w której jest położone gospodarstwo rolnika, podjęła uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia

miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a wójt wydał postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie ustalenia ww. warunków, o które rolnik wnosił. Rolnik ponownie złożył wniosek o ustalenie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu dla płyty ok. 25 m². Wójt ponownie wysłał zawiadomienie, że sprawa jest „skomplikowana” i że postępowanie przedłuży się do 2 miesięcy, a następnie wysłał postanowienie o zawieszeniu tego postępowania na okres 18 miesięcy ze względu na fakt przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (uznając jednocześnie ww. płytę obornikową za istotny element urbanistyczny, który determinuje zagospodarowanie przestrzenne wsi, co stanowiło podstawę do skorzystania przez gminę uprawnień wynikającego z przywołanego wyżej przepisu). Rolnik wniósł zażalenie do wojewody (za pośrednictwem gminy). W tym stanie faktycznym rolnik na decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dla płyty obornikowej będzie czekać ok. 2 lat.

Wprowadzone uproszczenia pozwolą zatem na zdecydowanie szybsze i sprawniejsze realizowanie inwestycji polegających na budowie odpowiednich miejsc do przechowywania nawozów naturalnych w gospodarstwach rolnych, co jest niezwykle istotne ze względu na ochronę wód przed zanieczyszczeniem azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych. Proponowana regulacja ma zatem nie tylko pozwolić na szybkie i sprawne realizowanie inwestycji związanych z miejscami do przechowywania nawozów naturalnych w gospodarstwach rolnych, ale również na dążenie do osiągnięcia celów środowiskowych, tj. ochrona środowiska i klimatu, przy jednoczesnym utrzymaniu konkurencyjności krajowego sektora rolnego na europejskim i światowym rynku.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponowana ustawa wprowadza szczególne rozwiązania w zakresie przechowywania nawozów naturalnych polegające na wydłużeniu terminu na dostosowanie miejsc do przechowywania nawozów naturalnych do końca 2027 r. dla podmiotów prowadzących chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie mniejszej lub równej 20 DJP oraz do końca 2025 r. dla podmiotów prowadzących chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie większej niż 20 DJP jednak nie większej niż 210 DJP.

Przygotowanie projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przechowywania nawozów naturalnych wynika z ustaleń Stałego Komitetu Rady Ministrów podjętych podczas posiedzenia, które odbyło się w dniu 23 stycznia 2025 r.

Przygotowany projekt ustawy obejmuje regulacje dotyczące:

- wydłużenia o 3 lata terminu na dostosowanie miejsc do przechowywania nawozów naturalnych przez podmioty posiadające do 20 DJP,
- wydłużenia o rok terminu na dostosowanie miejsc do przechowywania nawozów naturalnych przez podmioty posiadające powyżej 20 do 210 DJP,
- zgłoszenia przez rolników ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa na udostępnionym formularzu informacji o potrzebie wydłużenia terminu na dostosowanie miejsc do przechowywania nawozów naturalnych,
- umarzania postępowań wszczętych na podstawie art. 109 ust. 1 ustawy – Prawo wodne, dotyczących niedostosowania do dnia 31 grudnia 2024 r. przez podmioty prowadzące chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie mniejszej lub równej 210 DJP powierzchni lub pojemności posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych do wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy – Prawo wodne, i niezakończonych ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, jeżeli te podmioty dokonają zgłoszenia w wyznaczonym terminie,
- uproszczenia procedur administracyjnych związanych z budową miejsc do przechowywania nawozów naturalnych,

- przekazania przez ministra właściwego do spraw rolnictwa informacji o podmiotach, które zgłosiły zgłoszenie potrzeby dłuższego czasu na dostosowanie, instytucjom, które prowadzą kontrole przestrzegania wymagań w zakresie realizacji wymogów dyrektywy azotanowej.

Projektowana ustawa wprowadza również szczególne rozwiązania w zakresie realizowania inwestycji polegających na budowie odpowiednich miejsc do przechowywania nawozów naturalnych w gospodarstwach rolnych. Proponuje się, aby projektowana regulacja wprowadzała zmiany polegające na tym, że do dnia 31 grudnia 2027 r. zmiana zagospodarowania terenu dotycząca obiektów budowlanych, takich jak:

- 1) płyty do składowania obornika,
- 2) szczelne zbiorniki na gnojówkę lub gnojowicę

– o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 29 lit. a i b ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418), nie wymagała uzyskania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Proponowane rozwiązania, w tym uproszczenie wprowadzonych w ostatnich latach procedur, pozwolą na szybsze i sprawniejsze realizowanie inwestycji budowlanych w gospodarstwach rolnych oraz wpłyną pozytywnie na ochronę wód przed zanieczyszczeniem azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych.

Zgodnie z projektem ustawy postępowania wszczęte na podstawie art. 109 ust. 1 ustawy – Prawo wodne, dotyczące niedostosowania do dnia 31 grudnia 2024 r. przez podmioty prowadzące chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie mniejszej lub równej 210 DJP powierzchni lub pojemności posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych do wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy – Prawo wodne, i niezakończone przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy umarza się z urzędu, jeżeli te podmioty dokonają zgłoszenia, o którym mowa w art. 1 ust. 1 projektowanej ustawy, w terminie, o którym mowa w tym przepisie.

W okresie negocjacji terminów na dostosowanie miejsc do przechowywania nawozów naturalnych, tj. w latach 2017 i 2018, ani też przed tym okresem nie można było przewidzieć sytuacji pandemii czy wojny na Ukrainie. Dlatego działania Rządu RP powinny być dostosowywane do obecnych, a nie przeszłych sytuacji, w tym do zidentyfikowanych problemów i potrzeb.

Wprowadzone uproszczenia pozwolą zatem na zdecydowanie szybsze i sprawniejsze realizowanie inwestycji polegających na budowie odpowiednich miejsc do przechowywania nawozów naturalnych w gospodarstwach rolnych, co jest niezwykle istotne ze względu na ochronę wód przed zanieczyszczeniem azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych. Proponowana regulacja ma zatem nie tylko pozwolić na szybkie i sprawne realizowanie inwestycji związanych z miejscami do przechowywania nawozów naturalnych w gospodarstwach rolnych, ale również na dążenie do osiągnięcia celów środowiskowych, takich jak ochrona środowiska i klimatu, przy jednoczesnym utrzymaniu konkurencyjności krajowego sektora rolnego na europejskim i światowym rynku.

Cel projektowanej ustawy może zostać osiągnięty jedynie za pomocą środków o charakterze legislacyjnym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Gospodarstwa rolne	Według danych z Instytutu	IERGŻ-PIB	Potrzeba dostosowania miejsc do

	Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej – PIB (IERGiŻ-PIB): – 170 364 gospodarstw powinno zrealizować inwestycje dostosowawcze, rozbudowując lub budując płyty obornikowe, – 29 003 gospodarstw powinno zrealizować inwestycje dostosowawcze w zbiorniki do przechowywania nawozów płynnych (dotyczy gospodarstw o liczbie DJP mniejszej lub równej 210).		przechowywania nawozów naturalnych do wymogów prawnych.
	W okresie od 1 stycznia 2025 r. do 15 maja 2025 r. na terenie całego kraju organy Inspekcji Ochrony Środowiska przeprowadziły 361 kontroli, o których mowa w art. 108 ust. 1 ustawy Prawo wodne, u podmiotów prowadzących chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie mniejszej lub równej 210 DJP, w tym w 51 przypadkach stwierdzono naruszenie w	GIOŚ, Departament Inspekcji (pismo z dnia 5 czerwca 2025 r., znak sprawy: DI-KKN.410.8.2025)	Zgodnie z projektem ustawy postępowania wszczęte na podstawie art. 109 ust. 1 ustawy – Prawo wodne, dotyczące niedostosowania do dnia 31 grudnia 2024 r. przez podmioty prowadzące chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie mniejszej lub równej 210 DJP powierzchni lub pojemności posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych do wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy – Prawo wodne, i niezakończone przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy

	zakresie braku odpowiedniej infrastruktury do przechowywania nawozów naturalnych. W wyniku ww. kontroli w 10 decyzjach nakazano usunięcie przedmiotowego naruszenia oraz w 10 decyzjach ustalono obowiązek uiszczenia opłaty za brak odpowiedniej infrastruktury do przechowywania nawozów naturalnych.		umarza się z urzędu, jeżeli te podmioty dokonają zgłoszenia, o którym mowa w art. 1 ust. 1 projektowanej ustawy, w terminie, o którym mowa w tym przepisie.
--	---	--	---

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W związku z koniecznością pilnego opracowania i wprowadzenia projektowanych regulacji oraz z uwagi na planowany do wprowadzenia nowymi przepisami termin na dostosowanie, tj. do końca 2025 r. (dla gospodarstw od 20,01–210 DJP) i 2027 r. (dla gospodarstw posiadających do 20 DJP) oraz z uwagi na sankcje, jakie grożą za niedostosowanie (termin na dostosowanie dla podmiotów do 210 DJP minął 31 grudnia 2024 r.) skrócono do 10 dni termin przeprowadzenia konsultacji publicznych.

Pilne wprowadzenie przedmiotowych regulacji, poza tym że pozwoli na uniknięcie ponoszenia przez rolników dodatkowych opłat, zapewni czas na podjęcie prac dostosowawczych w zakresie miejsc do przechowywania nawozów naturalnych. Ma również znaczenie z uwagi na wyznaczony w projekcie ustawy termin 3 miesięcy na dokonanie zgłoszenia dostosowawczego przez rolników.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Jako główne źródło finansowania budowy miejsc do przechowywania nawozów naturalnych należy wskazać środki własne rolników. Przygotowana regulacja nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Zgodnie z obwieszczeniem Ministra Infrastruktury z dnia 23 października 2024 r. w sprawie wysokości maksymalnych stawek opłaty za naruszenie „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu”, obowiązującej od dnia 1 stycznia 2025 r. (M.P. poz. 911) opłata za przechowywanie nawozów naturalnych niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne wynosi 4404,80 zł.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu. Wejście w życie przepisów projektowanej ustawy nie wpłynie na funkcjonowanie dużych przedsiębiorstw w ujęciu niepieniężnym.										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Czasowe zwiększenie zapotrzebowania na usługi budowlane, w związku z koniecznością dostosowania do wymogów Programu działań podmiotów, podmiotów prowadzących chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich w liczbie mniejszej lub równej 210 DJP.										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu. Wejście w życie przepisów projektowanej ustawy nie wpłynie na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe w ujęciu niepieniężnym.										
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Brak wpływu. Wejście w życie przepisów projektowanej ustawy nie wpłynie na osoby z niepełnosprawnościami i osoby starsze w ujęciu niepieniężnym.										
Niemierzalne	(dodaj/usuń)											
	(dodaj/usuń)											

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Według danych z IERGiŻ-PIB z 2023 r. oraz Powszechnego Spisu Rolnego 2020, z analiz dotyczących potrzeb w ww. zakresie w 2023 r., wynika, że w Polsce na 267 403 gospodarstw utrzymujących produkcję zwierzęcą (do 20 DJP): – 136 567 gospodarstw powinno zrealizować inwestycje dostosowawcze, rozbudowując lub budując płyty obornikowe o łącznej pojemności 947,7 tys. m² (szacunkowy koszt to ok. 743 958,3 tys. zł), – 15 695 gospodarstw powinno zrealizować inwestycje dostosowawcze w zbiorniki do przechowywania nawozów naturalnych płynnych, zwiększając pojemność o 362,6 tys. m³ (szacunkowy koszt to ok. 469 350,6 tys. zł). Natomiast w przypadku gospodarstw od 20,01 DJP do 210 DJP w 2023 r. w Polsce na 83 196 gospodarstw utrzymujących produkcję zwierzęcą: – 33 797 gospodarstw powinno zrealizować inwestycje dostosowawcze, rozbudowując lub budując płyty o pojemności 1 256,3 tys. m² (koszt to ok. 986 151,4 tys. zł), – 13 308 gospodarstw powinno zrealizować inwestycje dostosowawcze w zbiorniki do przechowywania nawozów płynnych, zwiększając pojemność o 2 089,1 tys. m³ (koszt to ok. 2 262 410,3 tys. zł). Zgodnie z informacjami ze sprawozdania z realizacji dyrektywy azotanowej w latach 2020–2024 przygotowanego przez Ministerstwo Infrastruktury w zakresie udzielonego rolnikom wsparcia w ramach poddziałania 4.1.2 Inwestycje mające na celu ochronę wód przed zanieczyszczeniem azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych: „W ramach PROW 2014–2020 MRiRW przewidziało wdrażanie instrumentu „Inwestycje mające na celu ochronę wód przed zanieczyszczeniem azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych” w ramach którego rolnicy uzyskiwali dofinansowanie na inwestycje, które służą dostosowaniu gospodarstw do wymogów określonych w Programie działań, a związanych z przechowywaniem nawozów naturalnych (lub kiszzonek – w przypadku młodych rolników), a także na wyposażenie gospodarstw w urządzenia do aplikowania nawozów naturalnych płynnych. Ze wsparcia na działania inwestycyjne w ramach instrumentu „Inwestycje mające na celu ochronę wód przed zanieczyszczeniem azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych”, w okresie objętym sprawozdaniem skorzystało 3 738 rolników. W okresie od 2020 r. do końca kwietnia 2024 r. przeprowadzono 6 naborów wniosków (na przełomie 2019 r. i 2020 r., na przełomie 2020 r. i 2021 r., na przełomie 2021 r. i 2022 r., dwa nabory w 2023 r. i jeden w I kwartale 2024 r.). Ogółem w ramach przeprowadzonych naborów złożono 11 999 wniosków o przyznanie pomocy na kwotę 992,5 mln zł. Zawarto 5 971 umów na kwotę 515,2 mln zł (stan na 25 sierpnia 2024 r.). W ramach instrumentu „Inwestycje mające na celu ochronę wód przed zanieczyszczeniem azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych” do końca lipca 2024 r. ARiMR zrealizowała płatności na łączną kwotę 329 mln zł z tytułu realizacji 3 950 operacji (operacje te zostały już zakończone). Rolnicy w ramach ww. instrumentu wsparcia w ramach zakończonych operacji wybudowali, przebudowali lub zakupili m.in.: – zbiorniki na gnojówkę i gnojownicę o objętości 233 tys. m³, – płyty obornikowe o powierzchni 115 tys. m², – zbiorniki do przechowywania pasz soczystych, w tym kiszzonek o objętości 9,6 tys. m³, – zakupili 2 957 maszyn do nawożenia.
---	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Brak wpływu. Wejście w życie przepisów ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne: ...	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Przewiduje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Proponowany termin wejścia w życie projektowanej ustawy nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Z uwagi na charakter projektowanych rozwiązań nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

Raport z konsultacji (§ 51 Regulaminu pracy Rady Ministrów)

1. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania:

W związku z koniecznością pilnego opracowania i wprowadzenia projektowanych regulacji oraz z uwagi na planowany do wprowadzenia nowymi przepisami termin na dostosowanie, tj. do końca 2025 r. (dla gospodarstw od 20,01–210 DJP) i 2027 r. (dla gospodarstw posiadających do 20 DJP), z uwagi na sankcje, jakie grożą za niedostosowanie termin konsultacji skrócono do 10 dni. Projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przechowywania nawozów naturalnych został skierowany do konsultacji publicznych w dniu 9 kwietnia 2025 r. do następujących podmiotów (na adresy poczty elektronicznej):

1. Polskiego Forum Bezpieczeństwa Żywności;
2. Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych;
3. Business Centre Club;
4. Centrum Doradztwa Rolniczego;
5. Federacji Konsumentów;
6. Federacji Związków Kółek i Organizacji Rolniczych RP;
7. Federacji Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych;
8. Federacja Przedsiębiorców Polskich;
9. Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT;
10. Forum Związków Zawodowych; Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność”;
11. Izby Gospodarczej Eksporterów i Importerów;
12. Konfederacji Lewiatan;
13. Krajowej Rady Izb Rolniczych;
14. Krajowej Rady Spółdzielczej;
15. Krajowej Rady Drobiarstwa – Izby Gospodarczej;
16. Krajowego Związku Grup Producentów Rolnych – Izby Gospodarczej;
17. Krajowego Związku Pracodawców – Producentów Trzody Chlewnej „POLPIG”;
18. Krajowej Federacji Hodowców Drobiu i Producentów Jaj;
19. Krajowego Związku Spółdzielni Mleczarskich – Związku Rewizyjnego;
20. Krajowego Związku Rewizyjnego Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych;
21. Krajowego Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych;

22. Mazowieckiego Centrum Hodowli i Rozrodu Zwierząt Sp. z o.o. w Łowiczu;
23. Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność”;
24. Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Solidarność’80;
25. Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
26. Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych;
27. Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Wieprz Polski;
28. Ogólnopolskiego Związku Producentów Warzyw;
29. Polskiej Federacji Producentów Żywności;
30. Polskiego Związku Pracodawców-Uslugodawców Rolnych;
31. Polskiego Związku Hodowców Alpak;
32. Polskiego Związku Hodowców Gołębi Rasowych i Drobego Inwentarza;
33. Polskiego Związku Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego;
34. Polskiego Związku Hodowców i Producentów Gęsi;
35. Polskiego Związku Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”;
36. Polskiego Związku Hodowców i Producentów Zwierząt Futerkowych;
37. Polskiego Związku Hodowców Jeleniowatych;
38. Polskiego Związku Hodowców Koni;
39. Polskiego Związku Hodowców Zwierząt Futerkowych;
40. Polskiego Związku Niezależnych Producentów Świń;
41. Polskiego Związku Owczarskiego;
42. Polskiego Związku Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu;
43. Polskiego Zrzeszenia Producentów Bydła Mięsnego;
44. Polskiej Izby Gospodarczej Importerów, Eksporterów i Kooperacji;
45. Polskiej Izby Handlowej;
46. Pracodawców RP;
47. Sekretariatu Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”;
48. Stowarzyszenia Naukowo-Technicznego Inżynierów i Techników Rolnictwa;
49. Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
50. Związku Rzemiosła Polskiego;
51. Związku Zawodowego Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”;
52. Związku Zawodowego Rolnictwa „Samoobrona”;

53. Związku Zawodowego Centrum Narodowego Młodych Rolników;
54. Związku Zawodowego Rolników „Ojczyzna”;
55. Związku Zawodowego Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”;
56. Związku Zawodowego Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”.

Uwagi do projektu ustawy otrzymano od następujących podmiotów:

1. Krajowej Rady Izb Rolniczych (KRIR):

- projektowane przepisy wychodzą naprzeciw oczekiwaniom rolników utrzymujących małe stada zwierząt, pozytywnie oceniamy wydłużenie terminu dostosowania miejsc do przechowywania nawozów naturalnych do wymogów prawnych do dnia 31 grudnia 2027 r.

Jednakże, z uwagi na skalę niezbędnych inwestycji, obejmujących modernizację obiektów magazynowych, zakup specjalistycznych urządzeń do przetwarzania gnojowicy oraz przebudowę systemów zbiornikowych, a także na istotne utrudnienia, jakie spowodowały pandemia COVID-19 oraz wojna na Ukrainie, zwracamy się o dodatkowe wydłużenie okresu dostosowawczego o kolejne trzy lata dla gospodarstw utrzymujących stada zwierząt w przedziale od 20 do 210 DJP. Zarówno przerwy w łańcuchu dostaw materiałów budowlanych, jak i wzrost kosztów usług oraz ograniczony dostęp do zewnętrznych środków finansowania znacząco wpłynęły na opóźnienia w realizacji prac adaptacyjnych.

W obliczu rosnących cen pasz i energii oraz pogarszającej się opłacalności produkcji zwierzęcej zdolność kredytowania rolników uległa ograniczeniu, co w praktyce uniemożliwiło terminowe wykonanie inwestycji. Proponowana prolongata pozwoli wszystkim gospodarstwom utrzymującym zwierzęta do 210 DJP na spokojne zakończenie prac dostosowawczych, bez ryzyka sankcji administracyjnych i finansowych.

Stanowisko MRiRW:

Przygotowana propozycja dotycząca przedłużenia terminów na dostosowanie miejsc do przechowywania nawozów naturalnych została poprzedzona analizami, oceną obiektywnych kryteriów oraz konsultacjami z Komisją Europejską.

Zmiany zaproponowane przez KRIR wykraczają poza zakres rozwiązań kierunkowych zaakceptowanych przez Komisję Europejską, tym samym mogłoby być podstawą do wszczęcia przez Komisję Europejską kolejnego postępowania naruszeniowego przeciwko Polsce.

2. Centrum Doradztwa Rolniczego (oddział Radom):

- dotyczy art. 1 pkt 2 lit. b:

Jest w projekcie: większej niż 20 DJP, jednak nie większej niż 210 DJP – dostosuje powierzchnie lub pojemności posiadanych miejsc do przechowywania nawozów naturalnych do wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 4 ustawy – Prawo wodne niezwłocznie, jednak nie później niż do dnia 31 grudnia 2025 r.

Uwagi, propozycje: Termin jest zbyt krótki, aby gospodarstwa mogły zrealizować inwestycje. Proponujemy rozważenie możliwości wydłużenia terminu do 31 grudnia 2026 r. Realnie czas na złożenie oświadczenia oraz będzie praktycznie zbieżny z datą 31 grudnia 2025 r.

- dotyczy art. 2. ust. 2:

Jest w projekcie: Zgłoszenie zawiera następujące dane i informacje niezbędne do potwierdzenia dokonania tego zgłoszenia i ewidencji podmiotów, które dokonały tego zgłoszenia, m. in. liczbę DJP zwierząt gospodarskich podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1.

Uwagi, propozycje: Wnioskujemy o doprecyzowanie, za jaki okres albo na jaki dzień należy dokonać obliczenia DJP w gospodarstwie rolnym.

Stanowisko MRiRW:

Przygotowany projekt regulacji dotyczy wydłużenia terminu na dostosowanie miejsc do przechowywania nawozów naturalnych i nie zmienia dotychczasowych zasad przyjmowania okresu albo przyjmowania na jaki dzień należy dokonać obliczenia DJP w gospodarstwie. Dotychczasowe zasady w ww. zakresie wynikają z rozporządzenia Rady Ministrów wydawanego na podstawie

art. 106 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne. Aktualnie obowiązujące jest rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 2023 r. w sprawie „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu” tzw. program azotanowy.

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym:

Projekt przepisów został uzgodniony właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej. W dniu 19 marca 2025 r. przy piśmie Komisarz ds. środowiska, odporności wodnej i konkurencyjnej gospodarki obiegu zamkniętego, Pani Jessiki Roswall, stronie Polskiej zostało przekazane oficjalne stanowisko z akceptacją zaproponowanych przy piśmie Ministra Infrastruktury z dnia 28 stycznia 2025 r. kierunkowych rozwiązań. Projekt ustawy nie wymagał zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z Europejskim Bankiem Centralnym.

3. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku:

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
DANYCH OSOBOWYCH**
Mirosław Wróblewski

Warszawa, 04-07-2025

DPNT.401.248.2025

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.168.5.2025
Data wpływu 04.07.2025r.

**Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu RP**

ePUAP: /KSRP/SkrytkaESP

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z 30 czerwca 2025 r. (znak: SPS-III.020.168.4.2025), działając na podstawie art. 57 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679¹ oraz art. 51 ustawy o ochronie danych osobowych², uprzejmie informuję, że do przedstawionego **rządowego projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przechowywania nawozów naturalnych**, dalej: projekt ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych (organ nadzorczy) zgłasza następujące uwagi.

Wątpliwość organu nadzorczego wzbudza nakładanie obowiązku wskazywania w zgłoszeniu (**art. 2 ust. 2 pkt 1 lit. c projektu ustawy**) adresu poczty elektronicznej lub adresu do doręczeń elektronicznych. W uzasadnieniu podkreślono, że „podanie w zgłoszeniu danych osobowych dotyczących adresu poczty elektronicznej lub adresu do doręczeń elektronicznych jest niezbędne w celu ewentualnego kontaktu z podmiotem składającym zgłoszenie”. Ze względu na to, że w prawie polskim nie ma obowiązku posiadania adresu poczty elektronicznej czy też adresu do doręczeń elektronicznych, a wśród danych kontaktowych w zgłoszeniu znajduje się również miejsce zamieszkania i adres, pod rozważę projektodawcy poddaje się ponowne rozważenie niezbędności podawania tych informacji lub uznanie ich za nieobligatoryjne.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.5.2016, str. 1 ze zm.), dalej: rozporządzenie 2016/679.

² Ustawa z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781).

Zwrócić należy również uwagę na obowiązek składania oświadczenia o zapoznaniu się z klauzulą informacyjną dotyczącą przetwarzania danych osobowych (**art. 2 ust. 2 pkt 9 projektu ustawy**). Zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/679 dotyczącymi spełnienia obowiązku informacyjnego wobec osoby, której dane są przetwarzane, administrator zobowiązany jest do przekazania informacji, które zostały ujęte w art. 13 rozporządzenia 2016/679. Nałożony obowiązek dotyczy jedynie informowania osoby, której dane dotyczą, o prowadzeniu operacji przetwarzania i o jej celach, a także przekazania innych informacji, niezbędnych do zapewnienia rzetelności i przejrzystości przetwarzania, uwzględniając konkretne okoliczności i konkretny kontekst przetwarzania danych osobowych. Innymi słowy, przepisy rozporządzenia 2016/679 nakładają wskazany obowiązek na administratora, lecz nie stanowią o nakładaniu na osobę, której dane dotyczą wymogu podpisania takiej klauzuli w kontekście potwierdzenia zapoznania się z jej treścią lub zaakceptowania czy też jak proponuje projektodawca składania „oświadczenia o zapoznaniu się z klauzulą informacyjną dotyczącą przetwarzania danych osobowych”. Potwierdzeniem powyższego są również wydane przez Grupę Roboczą Art. 29 Wytyczne w sprawie przejrzystości na podstawie rozporządzenia 2016/679 z dnia 11.04.2018 r.³.

Jednocześnie dziękuję za przedstawienie do zaopiniowania przedmiotowego projektu ustawy i wyrażam nadzieję, że uwzględnienie powyższych wskazówek będzie pomocne w toku prac legislacyjnych i przyczyni się do podwyższenia poziomu ochrony danych osobowych w projektowanych przepisach.

Łączę wyrazy szacunku,

Mirosław Wróblewski
Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych

/ - dokument w postaci elektronicznej podpisany
kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

³ https://www.edpb.europa.eu/system/files/2023-09/wp260rev01_pl.pdf, [dostęp: 03.07.2025].